

ISSN: 2241-6218

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2019 # Νο 80

Ιδιοκτησία - Διεύθυνση: "Οι Φίλοι του Δρομοκαϊτείου Θεραπευτηρίου", Κωλέττη 17, ΤΚ. 10681, Αθήνα, τηλ.: 68 11 424, fax: 210 6857841 email: filoidromokaiteiou@gmail.com

Διαχρονικοί στοχασμοί

Της Μαρίας Ελευθερίας Γιατράκου

σελ. 2

Θαλασσόφρυδο

Του καπ. Κώστα Μιχ. Φράγκου

σελ. 4

Εθισμός στα παιχνίδια και στα social media

Της Ίλια Θεοτοκά

σελ. 6

Σεβασμός Απέναντι στον Ψυχικά Ασθενή

Της Μαρίας Φράγκου

σελ. 7

Άνοιξη

Μήνυμα της Προέδρου

Αγαπητές φίλες και φίλοι

Η Άνοιξη που διανύουμε περιλαμβάνει δύο από τις σημαντικότερες ελληνικές γιορτές.

Στον μήνα Μάρτιο γιορτάζουμε την μεγάλη εθνική και θρησκευτική γιορτή. Τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και την επέτειο της Εθνικής παλιγγενεσίας, την έναρξη του απελευθερωτικού αγώνα του Ελληνισμού από την αιωνόβια υποδούλωση μας στον βάρβαρο τότε και απάνθρωπο κατακτητή.

Την Τουρκία που δυστυχώς την έχουμε απέναντί μας καθημερινά να μας προκαλεί και να μας απειλεί παραβιάζοντας με κάθε τρόπο το πατριωτικό και ηθικό μας φιλότιμο.

Κι εμείς αναγκαστικά αγαμώντας την ειρήνη αλλά και σκεπτόμενοι τον παραλογισμό τους, προσπαθούμε να ξεπεράσουμε τα σκληρά αυτά γεγονότα και να σταθούμε στο ύψος της πατρίδας μας. Μην έχοντας ισχυρές κυβερνήσεις με πίστη δυνατή στο Θεό και στην πατρίδα, σερνόμεστε αδύναμοι σε ότι μας επιβάλλουν.

Το λίκνο της Ορθοδοξίας η Ελλάδα, έχει διαβρωθεί τόσο που δεν νοιάζεται για την αθεΐα, την προδοσία και ό,τι άλλο προκύπτει από αυτά.

Είναι φαίνεται οργανωμένο το έγκλημα για την δύστυχη Ελλάδα μας. Ψάχνοντας και τακτοποιώντας τα χαρτιά μου, βρήκα ένα κείμενο από την παλιά Χιώτικη εφημερίδα την «Πρόδο», ένα άρθρο που το υπογράφει ο Ε. Ζύμαρης.

Παραθέτω αντίγραφο από το απόσπασμα αυτού του κειμένου, έχει την ομιλία του Υπουργού τότε εξωτερικών της Αμερικής του μισέλληνα Κίσιιγκερ.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΓΡΗΓΟΡΕΙΤΕ!

Τι μας λέγει ξεκάθαρα απόσπασμα ομιλίας του Μισέλληνα Εβραίου Κίσιιγκερ: Του Ε. Ζύμαρη

Εις το περιοδικόν "NEMESIS" και εις το τεύχος 35, εδημοσιεύθη απόσπασμα ομιλίας του Χένρι Κίσιιγκερ την οποίαν επραγματοποίησεν το 1994 εις την Ουάσιγκτων των ΗΠΑ κατά την βράβευσίν του από προσωπικότητες του εκεί επιχειρηματικού κόσμου.

Ιδού το φοβερό για την Ελλάδα κείμενο: "Ο Ελληνικός λαός είναι δυσκολοκυβέρνητος και γι αυτό πρέπει να τον πλήξουμε βαθιά στις πολιτισμικές του ρίζες. Τότε ίσως συνεισθιεί. Εννοώ δηλαδή να πλήξουμε την γλώσσα, την θρησκεία, τα πνευματικά και ιστορικά του αποθέματα ώστε να εξουδετερώσουμε κάθε δυνατότητά του να αναπτυχθεί, να διακριθεί, να επικρατήσει, για να μη μας παρενοχλεί στα Βαλκάνια να μη μας παρενοχλεί στην Αν. Μεσόγειο, στην Μέση Ανατολή, σε όλη αυτή την νευραλγική περιοχή μεγάλης στρατηγικής σημασίας για μας, για την πολιτική των ΗΠΑ".

Ούτε λίγο, ούτε πολύ ο Κίσιιγκερ ζητά την εξαφάνιση της Ελλάδος μας και ό,τι θυμίζει Ελλάδα (σ.σ. παράδοση ελληνικής οικογένειας, πίστη, χριστιανικές γιορτές, πατριωτικές εξάρσεις από εθνικές γιορτές κλπ.)

Κι εμείς οι αγαθοβιόληδες στα κυβερνητικά πόστα της Παιδείας και των Μ.Μ.Ε. γινόμαστε συνεργοί των κάθε είδους Κίσιιγκερ που θέλουν να μας εξαφανίσουν σαν έθνος και σαν λαό να μας αλλοτριώσουν. Γινόμαστε συνεργοί των εχθρών μας με το να έχουμε κακούς λειτουργούς και με διατάγματα απομακρύνοντας τα σχολεία από τους τακτικούς εκκλησιασμούς για να αποκοπούν από την χριστιανική παράδοση τα νέα βλασάρια μας. Αυτή η πίστη που θέριψε τους Κολοκοτρώνηδες και Μακρυγιάννηδες και Κανάρηδες είναι το κόκκινο πανί για τον Κίσιιγκερ και τους ομοίους του και βάλθηκαν να την κτυπήσουν.

Ακόμη προβάλλουν κατά κόρον το σεξ για την διάλυση της οικογένειας καθώς και το τζόγο. Όπως προ ημερών αρθρογραφήσαμε είναι τα πλοκάμια πολλά αυτής της

τακτικής αφού έφτασαν και στα σχολικά βιβλία του Δημοτικού, μη αναφέροντας πολύτεκνες οικογένειες με την ζεστή ατμόσφαιρα των θρησκευτικών εθίμων, του Πάσχα και των Χριστουγέννων ούτε για ηρωικούς μικρούς σκαπανείς που βοήθησαν στον πόλεμο της ελευθερίας τον στρατό μας όπως έγραφαν τα παλιά αναγνωστικά που γαλούχησαν τα παιδιά του 40 να γίνουν ηρωικότεροι των ηρώων και να καταπλήξουν την ανθρωπότητα.

Γινήκαμε χλιαροί, νερόβραστοι χωρίς αντιστάσεις ψυχικές. Αν θεωρείτε υπερβολικούς φόβους αυτά τότε υποτιμάτε την νοημοσύνη του πιο πονηρού πρώην υπουργού των Εξωτερικών Κίσιιγκερ που πιστεύει και πραγματοποιεί ότι γράφει και λέει.

Τον Απρίλιο θα γιορτάσουμε την Ανάσταση του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Θα ζήσουμε τα πάθη του, τον θάνατό του, αλλά και την μεγάλη του Ανάσταση.

Την Ανάσταση που όλοι οι χριστιανοί πιστεύουμε, αλλά και λαχταρούμε να έλθει και στις ζωές μας, και να γιορτάσουμε Ανάσταση ψυχική και σωματική, στην οικογένειά μας, στην κοινωνία μας, αλλά προπάντων την Ανάσταση της γλυκιάς μας πατρίδας της Ελλάδας μας.

Καλή Ανάσταση

Χίλιες ευχές από το Σ.Φ.Δ.

και από εμένα με αγάπη

Ανδρονίκη (Νίκη) Σκαρβέλη

Στο πλαίσιο του κύκλου των εαρινών σεμιναριακών διαλέξεων, που διοργανώνει ο **Φ.Σ. ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ**

ο ομότιμος καθηγητής **Λαυρέντιος Γ. Δελλαουσώδης**

(π. Πρόεδρος του τμήματος ΦΠΨ της Φιλοσοφικής

Σχολής του ΕΚΠΑ) θα πραγματοποιήσει την

Τετάρτη 3 Απριλίου 2019, 5-7 μ.μ. διάλεξη με θέμα:

Κοινωνική ένταξη Προσώπων με Αναπηρία:

Προϋποθέσεις και εναλλακτικές προτάσεις.

Η συμμετοχή είναι δωρεάν και χορηγείται βεβαίωση συμμετοχής για κάθε διάλεξη. **Δηλώσεις 210. 3221917, εσωτ. 202 ή 203 ή ηλεκτρονικώς lsparnas@otenet.gr**

Την συνδρομή ή οποιαδήποτε οικονομική ενίσχυση προς το Σωματείο "ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ" μπορείτε να καταθέσετε στον παρακάτω λογαριασμό: 00260064940200183718 Eurobank

ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟΝ. ΓΝΗΣΙΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΟΥ Κ.Π. ΚΑΒΑΦΗ, «ΗΓΕΜΩΝ ΕΚ ΔΥΤΙΚΗΣ ΛΙΒΥΗΣ»

Υπό Μαρίας-Ελευθερίας Γ. Πατράκου
Δρ. Φιλ. Πανεπιστημίου Αθηνών

Η ανθρώπινη ψυχή είναι αβυθομέτρητη. Πολλές φορές εκφράζεται ο άνθρωπος υποκρινόμενος με αυτοθαυμασμό και άλλες προσποιείται τον ταπεινό, τον ειλικρινή, τον άψογο και αψεγάδιαστο ηθικά, τονίζοντας την εντιμότητα και το ηθικό του μεγαλείο. Άλλοτε προσποιείται τον πολυγνώστη, το μορφωμένο, τον επαίοντα για όλα τα θέματα, για να ελκύσει το θαυμασμό, την αποδοχή, την αναγνώριση από τους άλλους, να αποσπάσει επαίνους και επιδοκιμασία, και άλλοτε τον αδαή, τον μειονεκτικό για να κερδίσει τη συμπάθεια, τον οίκο ή να απαλλαγεί από ευθύνες, λάθη και ενοχές. Έτσι, ο άνθρωπος κατά περίπτωση φορεί ένα προσωπίο. Άλλο είναι και άλλο φαίνεται. Προσπαθεί να ξεγελάσει τον εαυτό του και τους άλλους. Φορεί μάσκα. Είναι αλλοτριωμένος. Αντιθέτως, ο γνήσιος άνθρωπος που δεν προσποιείται είναι αυθεντικός, μεγαλειώδης. Είναι προσωπικός. Ταυτίζεται το «είναι» του με το «φαίνεσθαι». Ο εξωτερικός του κόσμος αντανakλά τον εσωτερικό. Είναι διάφανος. Αντίθετα, ο υποκρινόμενος εμφανίζεται με παραχαραγμένη την υπόστασή του. Άλλο είναι και άλλο φαίνεται. Δεν απέχει από τους υποκριτές, στους οποίους ο Χριστός απήντησε τα «ουαί».

Κι όμως, ο άνθρωπος που δεν προσποιείται έχει χάρη, μεγαλείο, ακτινοβολεί εσωτερική ομορφιά, γνησιότητα.

Το μαρτύριο του ανθρώπου που προσποιείται είναι ανείπωτο. Αφορμή για τους στοχασμούς και τις σκέψεις σκέψεις έδωσε το ποίημα του Αλεξανδρινού ποιητή, Κ.Π. Καβάφη, «Ηγεμών εκ Δυτικής Λιβύης»: ένα ποίημα με κάλυμμα ιστορικό, στην ουσία ψευδοϊστορικό. Ο Καβάφης χρησιμοποιεί την Ιστορία και ιστορικά πρόσωπα και πράγματα και τα ανάγει σε σύμβολο, για να εξακοντίσει διαχρονικά μηνύματα. Και το ποίημά του αυτό είναι ιστορικοφιλοσοφικοδιδασκτικό. Το παραθέτουμε;

Κ.Π. Καβάφη «Ηγεμών εκ Δυτικής Λιβύης»:
ένα ποίημα για τους «ελληνίζοντες» της Ελληνιστικής Εποχής

Άρεσε γενικώς στην Αλεξάνδρεια,
τες δέκα μέρες που διέμεινεν αυτού,
ο ηγεμών εκ Δυτικής Λιβύης
Αριστομένης, υιός του Μενελάου.
Ως τ' όνομά του, κ' η περιβολή, κοσμίως, ελληνική.
Δέχονταν ευχαρίστως τε τιμές, αλλά
δεν τες επιζητούσεν- ήταν μετριόφρων.
Αγόραζε βιβλία ελληνικά,
ιδίως ιστορικά και φιλοσοφικά.
Προ πάντων δε άνθρωπος λιγομίλητος.
Θάταν βαθύς στες σκέψεις, διεδίδετο,
κ' οι τέτοιοι τόχουν φυσικό να μη μιλούν πολλά.
Μήτε βαθύς στες σκέψεις ήταν, μήτε τίποτε.
Ένας τυχαίος, αστείος άνθρωπος.
Πήρε όνομα ελληνικό, ντύθηκε σαν τους Έλληνες,
έμαθ' επάνω, κάτω σαν τους Έλληνες να φέρεται-
κ' έτρεμεν η ψυχή του μη τυχόν
χαλάσει την καλούτσικην εντύπωσι
μιλώντας με βαρβαρισμούς δεινούς τα ελληνικά,
κ' οι αλεξανδρινοί τον πάρουν στο ψιλό,
ως είναι το συνήθειό τους, οι απαίσιοι.
Γι' αυτό και περιορίζονταν σε λίγες λέξεις,
προέχοντας με δέος τες κλίσεις και την προφορά-
κ' έπληττεν ουκ ολίγον έχοντας κουβέντες στοιβαγμένες μέσα του.

Με το ποίημα αυτό ο Καβάφης μας παρουσιάζει τον Λίβυο ηγεμόνα που κατ' αναλογία συναντούμε και σήμερα στους αλλοτριωμένους ανθρώπους της εποχής μας που έχουν συσχηματισθεί με τις γενικές επιδιώξεις και τάσεις και έχουν ισοπεδωθεί κάτω από τον οδοστρωτήρα της ομοιομορφίας. Το ποίημα αυτό ψευδοϊστορικό, αφού ο πρωταγωνιστής του ο Αριστομένης, ο υιός του Μενελάου δεν είναι υπαρκτό πρόσωπο. Ο Καβάφης, άριστος γνώστης της αρχαίας Ιστορίας και εκείνης της ελληνιστικής περιόδου, εμπνέεται να δημιουργήσει έναν «Ελληνίζοντα», δηλαδή έναν μη Έλληνα, κάτοικο του ελληνιστικού βασιλείου της Αιγύπτου, που προσπαθούσε να συμπεριφερθεί μιμούμενος τον ελληνικό τρόπο ζωής: γλώσσα, ενδυμασία, μόρφωση, κοινωνικές σχέσεις. Οι ελληνίζοντες υπήρχαν βεβαίως και στα άλλα ελληνιστικά βασίλεια της Ανατολής, της Συρίας και Περσίας.

Τα ελληνιστικά βασίλεια προήλθαν από τη διανομή του κράτους του Μ. Αλεξάνδρου μεταξύ των διαδόχων, δηλαδή των κατακτήσεων του Μεγάλου στρατηλάτη. Η εξουσία βρισκόταν στα χέρια των Ελλήνων Βασιλέων και του επιτελείου τους που το αποτελούσαν Έλληνες και εξελληνισμένοι γηγενείς. Όποιος, λοιπόν, ήθελε να ανέλθει κοινωνικά και να καταλάβει αξιώματα έπρεπε ή να είναι Έλληνας ή να ζει

σαν Έλληνας. Τα μέλη της γηγενούς αριστοκρατίας το επεδίωξαν, όλοι δηλαδή όσοι ζούσαν σε όλες τις σατραπείες του πρώην Περσικού κράτους. Προκειμένου μάλιστα κάποιος να έχει οικονομικές δραστηριότητες, κυρίως εμπόριο και βιοτεχνία, αυτά τα ασκούσαν Έλληνες, γι' αυτό ήταν απαραίτητο για κάποιον να μιλάει ελληνικά. Επίσης, για να συμμετέχει κανείς σε ψυχαγωγία, θεάματα και κάθε καλλιτεχνική και πνευματική δημιουργία και όλα αυτά προέρχονταν από Έλληνες ή είχαν ελληνικό χαρακτήρα, έπρεπε να γνωρίζει ελληνικά και να έχει ελληνική μόρφωση. Κατανοούμε, λοιπόν, ότι η ελληνική έγινε η παγκοσμίως ομιλούμενη γλώσσα.

Ο Αριστομένης του Μενελάου ήταν ένας «Ελληνίζων», δηλαδή μη Έλληνας, κάτοικος του Ελληνιστικού βασιλείου της Αιγύπτου, που προσπαθούσε να μιμηθεί τον ελληνικό τρόπο ζωής: γλώσσα, ενδυμασία, μόρφωση, κοινωνικές σχέσεις. Η καταγωγή του Αριστομένη από τη Δυτική Λιβύη, δηλαδή από περιοχές κοντά στην Τυνησία και την Αλγερία, καθιστά την προσποίηση του ήρωα εντονότερη. Στην Ανατολική Λιβύη, κοντά στην Αίγυπτο υπήρχαν αρκετοί Έλληνες, ενώ αντιθέτως στη Δυτική ελάχιστοι. Η Λιβύη, τόπος προέλευσης του ήρωα, μπορεί να θεωρηθεί συνωνυμικά ως η Αφρική και πιθανώς το Μαρόκο, γεγονός που αποκλείει την ελληνική καταγωγή του ήρωα.

Ο Αριστομένης με το ελληνικό πατρώνυμο παρουσιάζεται λιγομίλητος, μετριόφρων, με ελληνική ενδυμασία και αγάπη για τα ελληνικά γράμματα, ιδιαιτέρως την Ιστορία και τη φιλοσοφία. Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά στοιχεία του, τον επέβαλαν στους κατοίκους της Αλεξάνδρειας, αφού εκεί οι Έλληνες έχαιραν ιδιαίτερης εκτίμησης, κι αυτό προσπαθεί να εκμεταλλευτεί ο ήρωας του ποιήματος, ο οποίος προσπαθεί υποκρινόμενος να φανεί σημαντικός και αξιοσέβαστος από τους κατοίκους της Αλεξάνδρειας. Με το στίχο του ο Καβάφης, «Άρεσε γενικώς στην Αλεξάνδρεια / τες δέκα μέρες που διέμεινεν αυτού / ο ηγεμών εκ Δυτικής Λιβύης, Αριστομένης Μενελάου. Ως τ' όνομά του κι η περιβολή κοσμίως ελληνική. Όστε λοιπόν ο ήρωας του ποιήματος ανήκε στην υψηλή κοινωνία της Λιβύης με ελληνική καταγωγή». Σχολιάζει ο Καβάφης ότι άρεσε «γενικώς στην Αλεξάνδρεια, τες δέκα μέρες που διέμεινεν αυτού». Ο Καβάφης με τον στίχο αυτό προσπαθεί να περιορίσει από την αρχή τη θετική εντύπωση που προκάλεσε ο ήρωας του ποιήματος, χωρίς να την αναιρεί εντε-

λώς, αφού όλοι εντυπωσιάστηκαν μαζί του, προσπαθώντας να ερμηνεύσουν τη συμπεριφορά του και τα στοιχεία της προσωπικότητάς του, ενός ανθρώπου που μιλούσε ελάχιστα, με περιβολή κοσμίως ελληνική. Είχε καταφέρει να φαίνεται ελληνοπρεπής και κατά την παιδεία, ελληνοτραφής, αφού αγόραζε βιβλία ελληνικά, ιδίως ιστορικά και φιλοσοφικά. Βεβαίως, αξιοπρόσεκτη είναι η καβαφική ειρωνεία «Δέχονταν ευχαρίστως τε τιμές, αλλά / δεν τες επιζητούσεν» ήταν μετριόφρων». Αυτοί οι στίχοι δείχνουν ότι είχε ανθρωπιστική παιδεία και σεμνότητα, που όμως αναιρείται αφού υπάρχει η αντίθεση «δέχονταν ευχαρίστως τες τιμές, αλλά δεν τες επιζητούσεν». Αυτό μαρτυρεί την υποκρισία του ανθρώπου αυτού που η εξωτερική του συμπεριφορά δεν ταυτιζόταν με τον ψυχικό του κόσμο. Άλλο ήταν κι άλλο φαινόταν. Πως είναι δυνατόν να δέχεται ευχαρίστως τις τιμές αφού δεν τες επιζητούσεν; Κι έδινε την ψευδή εντύπωση του λιγομίλητου στοχαστή διανοούμενου, που βυθίζεται στους στοχασμούς, στις φιλοσοφικές του σκέψεις και στα διανοήματά του. Έδινε, λοιπόν, την ψευδή εντύπωση του μεγάλου διανοητή με τη βαθύτητα των σκέψεων και γι' αυτό της ελλιπούς επικοινωνίας με τους γύρω ανθρώπους. Στην πρώτη ενότητα ο ποιητής παρουσιάζει λεπτομέρειες και στοιχεία για την καταγωγή, την ενδυμασία την μετριοφροσύνη και την λακωνικότητα

του ήρωα του ποιήματος, που εντυπωσίασαν τους Αλεξανδρινούς. Με την όλη του εμφάνιση, την ελληνική καταγωγή του και την συμπεριφορά του, κέρδισε την εκτίμηση των Αλεξανδρινών.

Το ευνοϊκό όμως κλίμα του ποιήματος αλλάζει άρδην στη δεύτερη ενότητα και ο ποιητής μας κάνει τα αποκαλυπτήρια του Αριστομένη και παρουσιάζει την απάτη του. Αυτός δεν ήταν παρά ένας τυχαίος, αστείος άνθρωπος που υποκρινόταν ότι έχει ελληνική καταγωγή. Δριμύς στην αποκάλυψη της απάτης του Αριστομένη. «Μήτε βαθύς στες σκέψεις ήταν, μήτε τίποτε / Ένας τυχαίος, αστείος άνθρωπος». Άνθρωπος που υποκρινόταν ότι είχε ελληνική καταγωγή. Είχε παρουσιαστεί με ψεύτικο όνομα, είχε υιοθετήσει ελληνικούς τρόπους, ενώ συγχρόνως έτρεμε μήπως κάνει κάποιο λάθος, όταν μιλούσε και καταλάβουν οι Αλεξανδρινοί ότι δεν είναι πραγματικός Έλληνας, και αρχίσουν να τον εμπαίζουν. Ο χαρακτηρισμός «οι απαίσιοι», που αποδίδεται στους Αλεξανδρινούς αποτελεί στοιχείο ειρωνείας από μέρους του ποιητή, ο οποίος έτσι τονίζει τον χαρακτήρα του ήρωα.

Η τρίτη ενότητα συνδέεται με την δεύτερη ως προς τον σχολιασμό της λακωνικότητας του ήρωα, επισημαίνοντας όλες τις συνέπειες που είχε για τον Αριστομένη αυτή η υποκρισία.

Συνέχεια στη σελ. 3

Συνέχεια από σελ. 2

Πλήξη, αγωνία, δέος, αγωνία και φόβο μήπως κατά την ομιλία υποπέσει σε λάθη γραμματικής και σολοικισμούς, λεκτικά σφάλματα. Η αμυντική του αυτή στάση ήταν και η αυτοτιμωρία του. Είχε πολλά πράγματα να πει και να σχολιάσει αλλά τα κρατούσε αναγκαστικά για τον εαυτό του. Το μεγαλύτερο τίμημα της απάτης του Αριστομένη είναι η αγωνία και ο συνεχής φόβος που αισθανόταν καθώς σε κάθε στιγμή, αν μιλούσε, θα αποκαλυπτόταν η αλήθεια και θα βρισκόταν αντιμέτωπος με την ειρωνεία των Αλεξανδρινών.

Η ειρωνεία διατρέχει όλο το ποίημα. Ο ποιητής φροντίζει από την αρχή να δηλώσει ότι η εντύπωση που προκάλεσε ο ποιητής ήταν σχετικά καλή και παρά την προσπάθειά του να ξεγελάσει τους Αλεξανδρινούς δεν το κατόρθωσε, αφού δεν ήταν πραγματικός Έλληνας, οπότε δεν μπορούσε να υποκριθεί τέλεια τους ελληνικούς τρόπους. Η έξοδος με την εκστρατεία του Μεγάλου Αλεξάνδρου της ελληνικής γλώσσας, των ελληνικών θεσμών, ιδεών και αξιών αλλά και ελληνικών ηθών, θεσμών αξιών είχε δημιουργήσει εκτός από την ελληνική γλώσσα και μία κοινότητα πολιτισμικών κωδίκων και όλες οι συνυπάρχουσες εθνότητες μιλούσαν ελληνικά. Ο Καβάφης μας πληροφορεί πως ο τραγικός αυτός μιμητής αλλοτρίων ηθών, ο ήρωας του ποιήματος του δεν ήταν καθόλου αυθεντικός. Δεν υπάρχει τίποτε χει-

ρότερο από την πνευματική αλλοτρίωση.

Προσωπικότητα και προσωπείο. Όσοι ανήκουν στις προσωπικότητες είναι αυθεντικοί, γνήσιοι, φερέγγυοι, τίμιοι, αξιόπιστοι. Είναι αυτοί που φαίνονται και φαίνονται αυτοί που είναι. Χαίρονται τη ζωή, δέχονται τον έπαινο της συνειδήσής τους, αποτελούν εγγύηση για τον κόσμο. Αντιθέτως, οι υποκριτές, αυτοί που φορούν μάσκα, άλλο είναι κι άλλο φαίνονται. Εξαπατούν τον εαυτό τους και τους άλλους. Ζουν την αβεβαιότητα και την αγωνία. Η παραχαραγμένη συμπεριφορά τους έχει ως τίμημα την αυτοτιμωρία τους.

Ασφαλώς, ο κόσμος μας θα ήταν καλύτερος και η ζωή μας θα είχε αποκτήσει νόημα και σημασία, και οι διανθρώπινες σχέσεις θα ήταν οπωσδήποτε αρμονικές αν φροντίζαμε να είμαστε γνήσιοι, αυθεντικοί, τίμιοι, προσωπικότητες και όχι άνθρωποι με προσωπεία.

Σημειώσεις: Βλ. πρόχειρα βιβλιογραφία

- <http://www.kavafis.gr> Στεφάνου Δημ. Αλέξανδρος Μαυρικάκης
- Νίκος Εγγονόπουλος, Κωνσταντίνος Καβάφης, «Ηγεμών εκ Δυτικής Λιβύης».
- Νεάρχου Περίπλους, Ο Γεωργουσόπουλος για τον ηγεμόνα εκ Δυτικής Λιβύης.
- Από τα ποιήματα 1897 - 1933, Ίκαρος, 1984.
- Σαββίδης Γ.Π., Κ.Π. Καβάφης, Ποιήματα II (1919 - 1933), Διόνυσος.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Υπό Μαρίας-Ελευθερίας Γ. Γιατράκου
Δρ. Φιλ. Πανεπιστημίου Αθηνών

Γεννήθηκε στη Χίο.

Σπουδές

Στοιχειώδη και Μέση Εκπαίδευσης στη Χίο. Απόφοιτος του Λιβανείου Γυμνασίου Χίου.

Πανεπιστημιακές Σπουδές

- Πτυχιούχος Ελληνικής και Αγγλικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών, με υποτροφίες ΙΚΥ.
- Πτυχιούχος Ιστορίας - Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Πτυχιούχος Θεολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Πτυχιούχος Βυζαντινών - Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών με βαθμό πτυχίου «Άριστα».
- Μετεκπαίδευση στη Φιλολογία με βαθμό πτυχίου «Άριστα».
- Διδάκτωρ Φιλοσοφίας - Ιστορίας με βαθμό «Άριστα».
- Μετεκπαιδεύσεις σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.
- Παρακολούθηση συνεδρίων και σεμιναρίων στο εσωτερικό και σε πολλές χώρες του εξωτερικού με υποτροφίες του Υπουργείου Παιδείας, των Πανεπιστημίων του εξωτερικού, των διαφόρων Ευρωπαϊκών Κυβερνήσεων, του Συμβουλίου της Ευρώπης, του ΙΚΥ και άλλων φορέων.

Είναι γλωσσομαθής. Μέλος τακτικό και ιδρυτικό πολλών επιστημονικών Εταιρειών, επ. Α' Αντιπρόεδρος της EUROCLASICA (= ΟΜΙΛΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ ΚΛΑΣΙΚΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ) και Διευθύντρια αμισθί της ΟΜΗΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ.

Οργάνωσε πλήθος συνεδρίων και σεμιναρίων και εξακολουθεί να οργανώ-

νει ετήσια παγκόσμια συνέδρια. Παρακολούθησε συνέδρια και σεμινάρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό και έκανε επιστημονικές ανακοινώσεις.

Επίσης έκανε πλήθος διαλέξεων προσκληθείσα σε διάφορες εκδηλώσεις, ιστορικού, φιλολογικού, φιλοσοφικού, παιδαγωγικού, θρησκευτικού κ.λπ. χαρακτήρα.

Δίδαξε στη Μέση Εκπαίδευση, στο Διατμηματικό Νέας Ελληνικής της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, στο Τμήμα Ευρωπαϊκού Πολιτισμού δίδαξε επί σειράν ετών ως Καθηγήτρια - Σύμβουλος Γενική Ιστορίας της Ευρώπης.

Δίδαξε επίσης στο Διδασκαλείο Ξένων Γλωσσών του Πανεπιστημίου Αθηνών και ύστερα από επιλογή του Πανεπιστημίου και του Υπουργείου Παιδείας δίδαξε ως Επισκέπτρια - Καθηγήτρια σε διάφορα Ευρωπαϊκά πανεπιστήμια, κατόπιν προσκλήσεως των Πανεπιστημίων αυτών και επιλογή από τα ελληνικά Πανεπιστήμια και το Υπουργείο Παιδείας.

Δίδαξε μεταπτυχιακούς φοιτητές διαφόρων χωρών και επίσης έκανε μαθήματα στο Πανευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο AEGGE και στους διερμηνείς των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και σεμινάρια σε καθηγητές Μ.Ε.

Συνέγραψε βιβλία επιστημονικά και ειδικό σύγγραμμα για το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο και επίσης συνέγραψε σε συλλογικές επιστημονικές προσπάθειες για το Υπουργείο Παιδείας και άλλους φορείς.

Συνέγραψε επίσης πλήθος μελετών και άρθρων δημοσιευμένων σε έγκυρα επιστημονικά περιοδικά, σε συλλογικούς τόμους, σε Πρακτικά Συνεδρίων. Προσκληθείσα ομιλεί συχνά σε ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς για θέματα θρησκευτικού, ιστορικού, φιλολογικού, λογοτεχνικού, παιδαγωγικού, φιλοσοφικού κ.α. περιεχομένου.

Έλαβε πλήθος τιμητικών διακρίσεων και αναγορεύτηκε επίτιμος δημότης τριών Δήμων. Η Ιερά Μητρόπολις Χίου της απένειμε τον Χρυσούν Σταυρόν του Αγίου Ισιδώρου.

Αντέχουμε για την Ορθοδοξία και την Ελλάδα μας!

ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

(ΠΟΙΗΜΑ / ΙΩΑΝΝΗ ΠΟΛΕΜΗ)

‘Απ’ έξω μαυροφόρ’ άπελπισιά,
πικρής σκλαβιάς χειροπιαστό σκοτάδι
καί μέσα στη θολόχτιστη έκκλησιά
(στην έκκλησιά, πού παίρνει κάθε βράδυ
τήν ὄψη τοῦ σχολειοῦ)
τὸ φοβισμένο φῶς τοῦ καντηλιοῦ
τρεμάμενο τὰ ὄνειρα ἀναδεύει
καί γύρω τὰ σκλαβόπουλα μαζεύει.

‘Εκεῖ καταδιωγμένη κατοικεῖ
τοῦ σκλάβου ἡ ἄλυσόδετη πατρίδα·
βραχνά ὁ παπᾶς ὁ δάσκαλος ἐκεῖ
θεριεύει τὴν ἀποσταμένη ἐλπίδα
μὲ λόγια μαγικά·
ἐκεῖ ἡ ψυχὴ πικρότερο ἀγρικᾶ
τὸν πόνο τῆς σκλαβιάς, τῆς, ἐκεῖ βλέπει
τί ἔχασε, τί ἔχει, τί τῆς πρέπει.

Κι ἀπ’ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ψηλά,
πού ἔβουβανε τὰ στομάτα τῶν πλάνων

καὶ ρίχνει καὶ συντρίβει καὶ κυλᾶ
στὴν ἄβυσσο τοὺς θρόνους τῶν τυράννων
κι ἀπὸ τῆ σιγαλιά,
πού δένει στό λαιμὸ πνιγμοῦ θηλειᾶ

κι ἀπ’ τῶν προγόνων τ’ ἄφθαρτα βιβλία,
πού δείχνουν τὰ πανάρχαια μεγαλεῖα.
“Ενας ψαλμὸς ἀκούγεται βαθὺς
σα μελωδίες ἐνὸς κόσμου ἄλλου
κι ἀνατριχιάζει ἀκούοντας καθεὶς
προφητικὰ τὰ λόγια τοῦ δασκάλου
μὲ μιά φωνή βαριά:

«Μὴ σκιάζετε στὰ σκότη. Ἡ λευτεριά,
σὰ τῆς αὐγῆς τὸ φεγγοβόλο ἀστέρι,
τῆς νύχτας τὸ ξημέρωμα θὰ φέρη».

«Ἀλάβαστρα» Ἰωάννης Πολέμη

Σχετική ανάρτηση:
Το Κρυφό Σχολειό: Μύθος ή Πραγματικότητα;
Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος

«Στην διάρκεια της τουρκοκρατίας η Εκκλησία
κατόρθωσε να επιβιώσει. Και όσο η Εκκλησία
επιβίωνε, το Έθνος δεν μπορούσε να πεθάνει»
(Στήβεν Ράνσιμαν)

Λέγονται και γράφονται κατά καιρούς διάφορα σχετικά με το «Κρυφό Σχολειό» της Τουρκοκρατίας. Ορισμένοι επιχειρήσαν και επιχειρούν να αμφισβητήσουν την ύπαρξή του, να κλονίσουν μια πεποίθηση στερεά ριζωμένη στην συνείδηση του λαού μας. Και είναι προφανές ότι οι περισσότεροι από τους αμφισβητίες -αν όχι όλοι- έχουν ως στόχο την βαθύτερη αμφισβήτηση του ρόλου και της προσφοράς της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας κατά την περίοδο της μακράιωνος δουλείας του γένους από τον οθωμανικό ζυγό. Θεωρούμε, λοιπόν χρήσιμο να καταθέσουμε ορισμένα στοιχεία και να ξεκαθαρίσουμε μερικές ασάφειες που ίσως προκαλούν απορίες.

Ολόκληρο το άρθρο στον σύνδεσμο:
http://www.egolpion.com/krufo_sxoleio.el.aspx#ixzz43W9n6KuB

ΘΑΛΑΣΣΟΦΡΥΔΟ

ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ ΣΤΑ ΛΙΜΑΝΙΑ ΤΗΣ ΥΔΡΟΓΕΙΟΥ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΜΕ

Ταξίδι στα περασμένα χωρίς επιστροφή

Γράφει ο καπ. Κώστας
Μιχ. Φράγκος

Να σ' αγναντεύω θάλασσα
και να μη χορταίνω
Κ. Βάρναλης

Το βράδυ, με γεμάτο το φεγγάρι, είναι υπέροχο για τον απόμαχο ναυτικό, να επιστρέφει, νοερά, στις απέραντες θάλασσες, τους τόπους και τα λιμάνια που πέρασε ένα μεγάλο μέρος της ζωή του και, σίγουρα, το πιο έντονο και περιπετειώδες. Και τι δεν θα δώναμε εμείς οι απόμαχοι της θάλασσας να γυρίσουμε πίσω τον χρονοδιακόπτη του ταξιδιού της ζωής και να κάνουμε πάλι την βραδινή βάρδια των 8-12 πάνω στην γέφυρα του «LIBERTY» αριστερά στην βαρδιόλα πάνω από το πλευρικό κόκκινο φανάρι. Μια τετράωρη βάρδια στην γέφυρα, στο μέσον του Ωκεανού κοντά στον Ισημερινό, πίνοντας καφέ-δάκι και κουβεντιάζοντας με το σκάπουλο, αγναντεύοντας το άπειρο του ορίζοντα.

Μια ανιαρή εργασία για όσους δεν την γεύτηκαν, μια τετράωρη κουραστική ορθοστασία για όσους δεν έζησαν την πραγματική ζωή του ναυτικού, μια βαρετή και μονότονη ασχολία για τους στεριανούς. Αλλά για τους ναυτικούς, τέσσερις ώρες γεμάτες συγκινήσεις συνεχούς επιφυλακής, στιγμές νοσταλγίας και φιλοσοφίας, σκέψεων και αναπολήσεων στο ανοικτό ήρεμο φεγγαρόλουστο βράδυ κάτω από τον έναστρο ουρανό, με παρέα τον Σταυρό του Νότου στα ξάρτια του πλωριού άρμπουρου και πορεία 235 προς Πάναμα, προορισμός λιμάνια της Άπω Ανατολής.

Κάτι τέτοιες ώρες όμως, όχι σπάνιες, αλλά συνηθισμένες στην γέφυρα, αφήνουν την σκέψη να πλανιέται παντού...».

Όλα έρχονται στο νου, το ένα φεύγει το άλλο έρχεται, όπως τα καράβια... Ανακλήσεις ευχάριστες, μνήμες δυσάρεστες, ελπίδες και όνειρα, παρελθόν, παρόν και μέλλον όλα ανάκατα αναδεύουν και μπροστά σου η απεραντοσύνη της θάλασσας σου φαντάζει όμοια με την απεραντοσύνη της σκέψης... Κι από πάνω σου ψηλά, στον ουρανό τα αστέρια του Θεού τρεμολάμπουν, ενώ ο Σταυρός του Νότου, ακόμη ως καθοδηγητής, σου παραστέκει, θαρρείς, στην πορεία, σαν να σε καλεί σε κόσμους άλλους μακρινούς και απόκοσμους...

Μετά από ένα «λονγκάδο» ταξίδι επιτέλους φάνηκε στεριά μπροστά μας, το λιμάνι Cristobal του Παναμά, εντολή πλοιάρχου μηχανή αργά, σε λίγο πέφτει δίπλα η πιλοτίνα και ο πιλότος ανεβαίνει στην γέφυρα δίνοντας εντολές στη μηχανή και στον τιμονιέρη. Το καράβι γλιστρώντας μέσα από την ζούγκλα βρέθηκε στο ξέφωτο της λίμνης (λεκάνη) Mira Flores, το όνειρο

παίρνει τέλος. Από 'δω ψηλά ατενίζουμε τον απέραντο Ειρηνικό. Σε λίγο αρχίζει η διαδικασία καθόδου από λεκάνη σε λεκάνη, μέχρι την τελευταία όπου άνοιξαν οι πύλες του Ειρηνικού Ωκεανού. Ο πιλότος μας συντρόφεψε για λίγα μίλια ακόμα στα ανοιχτά πιο πέρα από το λιμάνι του Μπαλμπόα και μας εγκατέλειψε ευχόμενος μας με την σειρά του καλό ταξίδι... Από το σημείο αυτό αρχίζει το μεγάλο ταξίδι της μοναξιάς και της μονοτονίας, μια κρυφή μελαγχολία υποβόσκει πάλι μέσα μας.

Αφού παρακάμφαμε την Punta Mala (Κακό Ακρωτήριο), ο καπετάνιος χάραξε πορεία για την Χονολουλού πάνω σε τόξο μεγίστου κύκλου, κάπου τέσσερις χιλιάδες μίλια και γύρω στα τριάντισι από κει για την Ιαπωνία. Για μερικά εικοσιτετράωρα μας χαϊδεύει η απόγειος αύρα από τις ακτές της δυτικής και κεντρικής Αμερικής. Μερικά θαλασσοπούλια μας συνοδεύουν πετώντας από κατάρτι σε κατάρτι. Όταν έπαψαν να οσμίζονται στεριά μας εγκατέλειψαν και αυτά κάνοντας πρώτα μερικούς αποχαιρετιστήριους γύρους πάνω από το καράβι. Όταν θα πλησιάζουμε τα νησιά της Χαβάης θα μας επισκεφθούν άλλα. Τα συμπαθούμε αυτά τα αγριοπούλια, τάχουμε για καλό σημάδι, πρώτα γιατί κάπου κοντά μας, έχει στεριά και δεύτερον αν πετούν χαμηλά προμηνύεται καλοκαιρία.

Τώρα πια πλέομε οπλισμένοι με υπομονή και καρτέρι με τις βάρδιες η μια να διαδέχεται την άλλη. Θα χορτάσει το μάτι το χαλκοπράσινο της θάλασσας και το γαλάζιο του άνωθεν μας στερεώματος. Κάπου - κάπου σπάζουν την μονοτονία του ταξιδιού τα συμπαθητικά κήτη, τα δελφίνια με τα παιχνιδίσματά τους, σαν τα κατσικάκια της στεριάς, γύρω από το σκάφος. Τα χελιδονόψαφα να φτερουγίζουν σαν θαλασσινές πεταλούδες και στη συνέχεια να χάνονται στα μυστήρια του γαλάζιου βυθού. Κάπως έτσι πρέπει να βρήκε τον Ειρηνικό ο Μαγγελάνος και του έδωσε αυτό το όνομα.

Μα όπως η φουρτούνα, έτσι και η απόλυτη νηνεμία εγκυμονεί κινδύνους. Η αίσθηση του χάους, ιδιαίτερα στις ανέφελες νύχτες, σου δημιουργεί την εντύπωση ότι αιωρείσαι ανάμεσα στα αστέρια.

Όταν πάλι βασιλεύει το σκοτάδι με μόνα φωτεινά σημεία τα αμυδρά φώτα πορείας του πλοίου σε κυριεύει ο φόβος της αβύσσου και σπεύδεις σαν κυνηγημένος να βρεις καταφύγιο στα φώτα του κομοντέσιου.

Τα χαράματα γίνεσαι μάρτυρας της ανάδυσης από τα βάθη της γαλάζιας αβύσσου του πυρακτωμένου ηλιακού δίσκου. Τα δελινά εκτασιάζονται θωρώντας την ερωτική σκηνή της αργής βύθισης του ήλιου πίσω από τις μελαγχολικές συννεφίες πολύχρωμες κουρτίνες του ορίζοντα στους κόλπους της γαληνεμένης θάλασσας. Αυτή είναι η μαγεία της θάλασσας που μόνο ο ναυτικός την νιώθει.

Πάνω στις γέφυρες, στις κουβέρτες και κάτω στις μηχανές γράφτηκαν όμορφες ιστορίες, όπως άλλες γράφτηκαν στα ελ-

ληνικά βουνά και τους κάμπους, μόνο που οι ιστορίες των πλοίων έχουν κάτι το ξεχωριστό γιατί γράφονται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της υδρογείου. Από τον Αρχάγγελο μέχρι τη Γη του πυρός, από τον Καναδά μέχρι την Αυστραλία, τα λιμάνια της Άπω Ανατολής και της Αφρικής.

Όπως έχω ξαναγράψει «η ζωή του ναυτικού είναι ένα ταξίδι χωρίς εξάντα. Η θάλασσα και τα ταξίδια βιοπορισμός, φυγή, περιπέτεια, αναζήτηση. Κάθε καράβι έχει την δική του ιστορία, το δικό του παραμύθι, το δικό του όνειρο».

Η περιπέτεια, τα ταξίδια τελειώνουν, οι αναμνήσεις μένουν. Ο γυρισμός στην «ΙΘΑΚΗ» του Καβάφη δεν είναι μόνο περιπέτεια, αλλά πείρα, σοφία και γνώσεις. Το ταξίδι αυτό, όπως και κάθε άλλο, πριν και μετά, σίγουρα μαζί με την ταξιδιωτική ανάμνηση, πλούτισε τις γνώσεις, διαμόρφωσε μια άλλη αντίληψη για τις διαστάσεις, το είδος και τις συνήθειες μιας άλλης περιοχής του κόσμου, πολύ διαφορετικής απ' αυτής που ζούμε, και παρ' όλες τις δυσκολίες, τους κινδύνους, τη σκληρή δοκιμασία και την ξενιτιά, ήρθε η ώρα να πούμε ότι μάλλον υπήρξαμε τυχεροί και ότι θα ξαναγυρίζαμε στις ίδιες ναυτικές περιπέτειες από την αρχή με ανταπόδοση τη χαμένη νιότη. Πιστεύω ότι πολλοί θα συμφωνούσαν.

«Δεν με φοβίζει ο θάνατος, μόνο λυπάμαι που δεν θα ξαναδώ τον γαλανό ουρανό, την πλανεύτρα θάλασσα, τους γλάρους και τα λιμάνια που έζησα»

Νίκος Καθαδιάς

ΠΑΙΔΕΙΑ - Μάθηση. Δια βίου παιδεία

Της Έρης Πρωτόπαπα

Παιδεία είναι το σύνολο των πνευματικών και ψυχικών επιδράσεων, που μορφώνουν τον άνθρωπο. Όταν μιλάμε για παιδεία, εννοούμε την διάπλαση μιας νέας γενιάς ανθρώπων, από μια παλαιότερη, με την μετάδοση στην πρώτη γενιά πείρας, γνώσης, αξιών και ήθους.

Είναι λοιπόν η Παιδεία μια λειτουργία κοινωνική, μια γόνιμη επένδυση, μια ανάγκη, μια αξία ευρύτατη από την εκπαίδευση, ένας ποιοτικός μετασχηματισμός συνειδήσεων. Η εκπαίδευση καθιστά τον άνθρωπο ικανό να αντιμετωπίσει τις βιοτικές του ανάγκες, η Παιδεία αποκαλύπτει στον Άνθρωπο την Αλήθεια του, και είναι η κυριότερη λειτουργία του Κοινωνικού και εθνικού συνόλου.

Κοινωνικές λειτουργίες όπως η Δικαιοσύνη, η Ασφάλεια, η κοινωνική Πρόνοια, η Υγεία, η λειτουργία της Οικονομικής Ανάπτυξης, έρχονται σε δεύτερη μοίρα, και το ποίον των, προσδιορίζεται κατά μέγα μέρος από την λειτουργία της Παιδείας.

Στις χώρες όπου η στάθμη της παιδείας είναι υψηλή, και η οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος άρτια, τα εγκλήματα και οι φυλακές είναι λιγότερα, το ποίον και η στάθμη των πολιτών ανώτερη ο δε κοινωνικός βίος ομαλότερος και αρμονικότερος.

Ο Γρηγόριος ο Θεολόγος γράφει: Παιδεία το πρώτο από τα επίγεια αγαθά, μη συγκρινόμενο με καμιά άλλη κοινωνική λειτουργία.

Ο Πλάτων στον Πρωταγόρα του θεωρεί ως κατεξοχήν σπουδαίες λειτουργίες δηλαδή την Παιδεία και την Δικαιοσύνη.

Αλλά είναι φανερό ότι μεταξύ των δύο αυτών λειτουργιών, ανώτερη είναι η παιδεία, διότι η

Δικαιοσύνη προάγεται από την Παιδεία.

Αθάνατο λοιπόν αγαθό η Παιδεία, η οποία συνοδεύει τον Άνθρωπο σε όλη την ζωή του, αλλά και μετά τον θάνατό του, αφήνει αθάνατα τα έργα του. Η Παιδεία σε όσους ευτυχούν είναι στολίδι, και σε όσους δυστυχούν, καταφύγιο, γράφει ο Δημόκριτος.

Το παρόν και το μέλλον κάθε Έθνους, και γενικότερα της Ανθρωπότητας, στηρίζεται στην Παιδεία. Όπου η Παιδεία δεν είναι καλά οργανωμένη, εκεί βασιλεύει η άρνηση, ο φανατισμός, η αδράνεια, η ηθική κατάπτωση, και η ψυχική γυμνότητα.

Πρωτομάγισσα λοιπόν η Παιδεία όπως εύστοχα γράφει ο Κωστής Παλαμάς.

Η παιδεία προσφέρει τα μέγιστα στο άτομο και την κοινωνία, και είναι η λιγότερο δαπανηρή άμυνα των Εθνών. Σήμερα η μάχη μεταξύ των Εθνών δεν δίνεται μόνο στα πεδία του πολέμου. Δίνεται στα σχολεία, στα Πανεπιστήμια, στις βιβλιοθήκες, στα εργαστήρια και στα Ινστιτούτα. Πολιτεία που δεν έχει ως βάση την Παιδεία είναι σαν οικοδόμημα στην άμμο έλεγε ο Αδαμάντιος Κοραής. Δεδομένης λοιπόν της αξίας της Παιδείας και της σημασίας της παιδευμένης συνειδήσης στον τρόπο σκέψης,

ενέργειας και κρίσης, το έτος 1960 καθιερώθηκε επίσημα στον χώρο της Παιδαγωγικής ως έννοια και πρακτική εμπειρική, η δια βίου παιδεία δηλαδή, το συνεχές της μόρφωσης και της παιδείας, καθ' όλην την ζωή του ανθρώπου.

Η δια βίου Παιδεία ως ιδέα αναφέρεται στους Νόμους και την Πολιτεία του Πλάτωνα.

Είναι δηλαδή μια ισόβια λειτουργία που δεν περιορίζεται χρονικά, μόνο στην σχολική περίοδο. Περιλαμβάνει κάθε είδους εκπαίδευση, η οποία βοηθεί τους νέους και τους ενήλικες να αποκτούν νέες γνώσεις και δεξιότητες.

Σύμφωνα λοιπόν με την έννοια της δια βίου Παιδείας, η εκπαίδευση και επανεκπαίδευση του ανθρώπου δεν έχει όριο ηλικίας. Το άτομο πρέπει να έχει ευκαιρίες να εκπαιδευέται, και να μαθαίνει σε όλη την διάρκεια της ζωής του.

Θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε την δια βίου Παιδεία, ως πλέγμα από κοινωνικές, πολιτιστικές και κάθε άλλου είδους δραστηριότητες, οι οποίες έχουν σκοπό, όχι μόνο να διατηρήσει το άτομο τις γνώσεις του, αλλά και να τις ανανεώσει, σύμφωνα με τις νεότερες προόδους της Επιστήμης και της τεχνολογίας.

Δεδομένου ότι κάθε πρόοδος στον τομέα της γνώσης υπόκειται σε αναθεώρηση καταλαβαίνουμε πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της δια βίου μάθησης.

Με την δια βίου Παιδεία δίνεται η δυνατότητα στα άτομα να ενημερώνονται συνεχώς για ότι συμβαίνει γύρω τους. Έτσι προσαρμόζονται ευκολότερα στις νέες συνθήκες, στις νέες ανάγκες, στα νέα προβλήματα που δημιουργούνται στους διάφορους τομείς και φάσεις της ζωής τους.

Σε δελτίο της Ουνέσκο, τον Οκτώβριο του 1969 ορίζεται ως εξής η έννοια της δια βίου Παιδείας.

Δια βίου Παιδεία σημαίνει την αδιάκοπη συνέχιση της λειτουργίας της εκπαίδευσης, σε όλη την διάρκεια της ζωής του ανθρώπου, για την ανάπτυξη των ικανοτήτων του ατόμου, προς αντιμετώπιση των απαιτήσεων ενός διαρκώς μεταβαλλόμενου κόσμου.

Στις προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες έχουν ληφθεί μέτρα, για την δια βίου εκπαίδευση των νέων, και των Ενηλίκων. Έτσι έχουν δημιουργηθεί κυρίως στα Ανώτατα εκπαιδευτικά Ιδρύματα, πνευματικές Εορτές, όπου άτομα κάθε ηλικίας, ανάλογα με τα ενδιαφέροντα, και το πνευματικό τους επίπεδο, αποκτούν χρήσιμες και πρακτικές για την ζωή τους γνώσεις συμπληρώνοντας έτσι τον πνευματικό τους εξοπλισμό.

Σημαντικός λοιπόν ο ρόλος της Παιδείας, σημαντικότερος όμως και ο ρόλος της δια βίου Παιδείας, διότι η συνεχής πορεία μάθησης, η συνεχής ενασχόληση, η συνεχής εγρήγορση του εγκεφάλου, έχει και πρακτικά και ευεργετικό χαρακτήρα για τα άτομα της μεγαλύτερης ηλικίας: Αποτελεί αποτρεπτικό παράγοντα για ανοιόπαθητικές και νοητικές διαταραχές και δυσλειτουργίες του ανθρώπινου εγκεφάλου, προσφέροντας στον άνθρωπο ψυχική ισορροπία και ψυχική υγεία.

Σημαντικό λοιπόν εκτός της εγκυκλίου Παιδείας να είναι κανείς μαθητής της Γνώσης όλη του την ζωή, διότι κατ' αυτόν τον τρόπο μυείται σε γνώσεις, που ίσως λόγω συγκυριών δεν θα είχε την δυνατότητα να τις αποκτήσει όταν θα έπρεπε, αλλά επίσης μυείται σε αξίες και ανάγκες ενός συνεχώς μεταβαλλόμενο και εξελισσόμενο κόσμο.

ΑΠΘ: Παράρτημα του Σχολείου Νέας Ελληνικής Γλώσσας στις ΗΠΑ

Το ΑΠΘ ενισχύει τον διεθνή χαρακτήρα του

Το Σύμφωνο προβλέπει, μεταξύ άλλων, την ανταλλαγή γνώσης, εμπειρίας και τεχνολογίας, την προώθηση της έρευνας, την από κοινού διοργάνωση σεμιναρίων και εργαστηρίων, τον σχεδιασμό εκπαιδευτικών προγραμμάτων, την αναζήτηση πηγών χρηματοδότησης για κοινές δράσεις κ.ά.

Παράλληλα, έπειτα από πρόταση του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και μετά από συστηματικές και συντονισμένες προσπάθειες των δύο τελευταίων ετών, θα ιδρυθεί Παράρτημα του Σχολείου Νέας Ελληνικής Γλώσσας (ΣΝΕΓ) του ΑΠΘ στο Πανεπιστήμιο Delaware, με στόχο την επιμόρφωση και πιστοποίηση των εκπαιδευτών της ελληνικής ως ξένης γλώσσας, στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Η ίδρυση του Παραρτήματος του ΣΝΕΓ θα υλοποιηθεί σε συνεργασία μεταξύ του ΑΠΘ, του Πανεπιστημίου Delaware και του Αμερικανικού Ελληνικού Εκπαιδευτικού Προοδευτικού Συνδέσμου (American Hellenic Educational Progressive Association -AHEPA) των ΗΠΑ. Στο πλαίσιο αυτό, θα πραγματοποιηθεί το πρώτο θερινό σχολείο επιμόρφωσης-πιστοποίησης της ελληνικής ως ξένης γλώσσας, τον Ιούνιο του 2019, στο Πανεπιστήμιο Delaware. Το Σχολείο Νέας Ελληνικής Γλώσσας του ΑΠΘ θα παρέχει τα δύο από τα συνολικά 4 μαθήματα που απαιτούνται για τη σχετική πιστοποίηση.

Η ίδρυση Παραρτήματος του Σχολείου Νέας Ελληνικής Γλώσσας του ΑΠΘ στις ΗΠΑ αποτελεί ακόμη ένα σημαντικό επίτευγμα του Ιδρύματος, στο πλαίσιο των συστηματικών του προσπαθειών για εξωστρέφεια και ισχυροποίηση των δεσμών του με τη διεθνή κοινότητα, προς όφελος των φοιτητών/φοιτητριών του, και την προώθηση και ανάπτυξη των ακαδημαϊκών και ερευνητικών δραστηριοτήτων του συνολικά.

Αξίζει να αναφερθεί ότι αυτήν την περίοδο το ΑΠΘ προεδρεύει στην Ένωση Πανε-

πιστημίων των Βαλκανικών Χωρών (Balkan Universities Association-BUA), στο Δίκτυο Πανεπιστημίων των Χωρών της Μαύρης Θάλασσας (Black Sea Universities Network-BSUN) και στο European University Foundation (EUF). Το ΑΠΘ συμπράττει με 8 σημαντικά ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια για την ίδρυση «Ευρωπαϊκού Πανεπιστημίου», ενώ πρόσφατα εγκρίθηκε από την κινεζική Κυβέρνηση η ίδρυση Ινστιτούτου Κομφούκιος στο ΑΠΘ.

Το Αριστοτέλειο διατηρεί σήμερα 171 συμφωνίες επιστημονικής συνεργασίας με ακαδημαϊκά ιδρύματα του εξωτερικού και συμμετέχει ενεργά σε 66 διεθνείς εκπαιδευτικούς Οργανισμούς, Ενώσεις και Δίκτυα Πανεπιστημίων και σε 16 ενώσεις φοιτητών.

Παράλληλα, το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, έχοντας ως στρατηγικό στόχο την προώθηση της ελληνικής γλώσσας στο εξωτερικό, στηρίζει, με το πρόγραμμα ΙΑΣΩΝ, τις ελληνικές σπουδές σε 16 Πανεπιστήμια της Παρευξείνιας Περιοχής, μέσω της ίδρυσης ή της ενίσχυσης Τμημάτων Ελληνικών Σπουδών, καθώς και άλλων δράσεων.

Όπως επισημαίνει ο Πρύτανης του ΑΠΘ, Καθηγητής Περικλής Α. Μήτκας, «Η διεθνοποίηση για ένα Πανεπιστήμιο με το κύρος και την εμβέλεια του Αριστοτελείου αποτελεί μονόδρομο. Το πόσο γρήγορα θα κινηθούμε σε αυτόν τον δρόμο εξαρτάται από το θεσμικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία των ελληνικών Πανεπιστημίων. Εμείς από την πλευρά μας κάνουμε ό,τι μπορούμε για να επιταχύνουμε».

Reprinted from: οίγγοΓίβω(Εκπαίδευση) 17Feb2019 with the cooperation of the ODYSSEY CHARTER SCHOOL of Wilmington, Delaware

Το Συμπόσιο Παιδείας της Ν. Υ. πρότεινε τη διδασκαλία της Γενοκτονίας

Του Δημήτρη Τσάκα

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Οι εκπαιδευτικοί, οι διευθυντές των ομογενειακών φορέων που παρέστησαν στο Συμπόσιο Ελληνόφωνης Εκπαίδευσης ενέκριναν ομόφωνα την πρόταση του προέδρου του Συλλόγου Ελλήνων Εκπαιδευτικών «Προμηθεύς» Δημοσθένης Τριανταφύλλου για την ένταξη της Ιστορίας και της Γενοκτονίας του Πόντου και της Μικράς Ασίας στη διδακτέα ύλη των σχολείων της ομογένειας και της γενέτειρας.

Το Συμπόσιο διοργανώθηκε από το Σύλλογο Ελλήνων Εκπαιδευτικών «Προμηθεύς», την Ομοσπονδία Εκπαιδευτικών και Πολιτιστικών Συλλόγων Αμερικής και την Παμποντιακή Ομοσπονδία Αμερικής και Καναδά το απόγευμα της Κυριακής, 17 Φεβρουαρίου 2019 στη βιβλιοθήκη του Λυκείου του Αγίου Δημητρίου Αστόριας και εντάσσονταν στο πλαίσιο της γιορτής των Ελληνικών Γραμμάτων και των Τριών Ιεραρχών, της Παγκόσμιας Ημέρας της Ελληνικής Γλώσσας και των εκδηλώσεων της ομογένειας για την 100ή επέτειο της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

Παραβρέθηκαν ο γενικός Πρόξενος της Κύπρου στη Νέα Υόρκη, Αλέξης Φαίδωνος - Βαντέτ, ο πρόεδρος της Σχολικής Επιτροπής και συνάμα ευεργέτης του Ημερησίου Σχολείου του Αγίου Δημητρίου Αστόριας, Νίκος Ανδριώτης, ο πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων του Απογευματινού Σχολείου του Αγίου Δημητρίου Αστόριας και συμπρόεδρος της επιτροπής παρελάσεως, Δρ. Γεώργιος Τσιούλιας, ο πρόεδρος της Παμποντιακής Ομοσπονδίας, Δημήτρης Μολοχίδης, ο αντιπρόεδρος και ο γραμματέας της Ομοσπονδίας Ελλήνων Εκπαιδευτικών Δρ. Γεώργιος Μελικόκης και Τιμολέων Κόκκινος, αντίστοιχα, η υπεύθυνη του Γραφείου Παιδείας Αμέσου Αρχιεπισκοπικής Περιφέρειας Αθηνά Φιλίππου και άλλοι εκπρόσωποι της ομογένειας.

Παραβρέθηκαν επίσης και οι ιερείς π. Ιωάννης Παϊζης, από την κοινότητα της Παναγίας του Αϊλαντ Παρκ του Λονγκ Αϊλαντ και π. Ευγένιος Γεωργαντάκης, από την κοινότητα των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης του Μπρούκλιν οι οποίοι ανέπεμψαν την προσευχή και μαζί με τους ομογενείς έψαλαν το τροπάριο των Τριών Ιεραρχών.

Ο πρόεδρος του Συλλόγου Εκπαιδευτικών «Προμηθεύς» Δημοσθένης Τριανταφύλλου, τόσο κατά τη διάρκεια της ομιλίας του, όσο και κατά τη διάρκεια των δηλώσεων στις «Αναμνήσεις» επεσήμανε ότι το Συμπόσιο ξεπέρασε κάθε προσδοκία τόσο ως προς τη συμμετοχή, όσο και ως προς την ποιότητα των εισηγήσεων και τη θεματολογία με τη γενικότερη έννοια του όρου.

Αναφερόμενος στο Συμπόσιο το χαρακτήρισε σταθμό για την περαιτέρω πορεία, λόγω των ιστορικών αποφά-

σεων για τα δεδομένα του συλλόγου αποφάσεων.

«Οι αποφάσεις ελήφθησαν ομόφωνα και αυτό έχει σπουδαία σημασία διότι αποτελεί εγγύηση για την υλοποίησή τους. Η πρώτη απόφαση αφορούσε την ένταξη της Ιστορίας και της Γενοκτονίας του Πόντου και της Μικράς Ασίας στη διδακτέα ύλη των σχολείων της ομογένειας και της γενέτειρας και μπορεί να υλοποιηθεί άμεσα εκμεταλλευόμενοι τα εγχειρίδια τα οποία έχει εκδώσει το Ελληνικό Κέντρο Ερευνών για τον Πόντο και τη Μικρά Ασία με έδρα το Σικάγο», επεσήμανε ο κ. Τριανταφύλλου υπενθυμίζοντας ότι η δεύτερη εξίσου σημαντική απόφαση σχετίζεται με το ταξίδι στην Ελλάδα των μαθητών της ογδόης τάξης των ελληνικών απογευματινών σχολείων το καλοκαίρι του 2019.

Το ταξίδι, όπως έγραψαν οι Αναμνήσεις, διοργανώνουν από κοινού ο Σύλλογος Ελλήνων Εκπαιδευτικών «Προμηθεύς» και το Ινστιτούτο Δωδεκανησιακών Μελετών Αμερικής και έχει ήδη συγκροτηθεί ειδική επιτροπή με τη συμμετοχή εκπαιδευτικών και γονέων.

Οι γονείς των μαθητών που θα συμμετάσχουν στο ταξίδι θα επιβαρυνθούν μόνο για τα αεροπορικά εισιτήρια, ενώ η φιλοξενία στη γενέτειρα θα γίνει σε καταςκηνώσεις και θα είναι δωρεάν.

Ερωτηθείς για τις κατασκηνώσεις και το πρόγραμμα ο κ. Τριανταφύλλου επεσήμανε ότι βρίσκονται ήδη σε επαφή με το Υπουργείο Παιδείας και τη Γενική Γραμματεία Αποδήμου Ελληνισμού προκειμένου να καταρτίσουν το πρόγραμμα και συνάμα να επιλέξουν την κατασκήνωση στην οποία θα φιλοξενηθούν τα παιδιά. Παράλληλα τόνισε ότι για κάθε παιδί που θα συμμετάσχει στο προσκυνηματικό ταξίδι θα προσφέρει στη μνήμη της συζύγου του Βαρβάρας Τριανταφύλλου \$200.00 για κάθε παιδί για την οικονομική ενίσχυση της κατασκήνωσης που θα τα φιλοξενήσει.

100ή επέτειος Γενοκτονίας

Ο Δρ. Πάνος Σταυριανίδης, ο οποίος ήταν και ο κεντρικός ομιλητής του συμποσίου αναφέρθηκε στην ιστορία του Πόντου και της Μικράς Ασίας από την περίοδο του Βυζαντίου μέχρι και σήμερα και μέσω διαφανειών πρόβαλε όσα μεσολάβησαν από την 24 Απριλίου 1915, που αποτέλεσε την αρχή της γενοκτονίας των Αρμενίων μέχρι και την 19η Μαΐου 1919 στη Σαμψούντα απ' όπου άρχισε η εφαρμογή του σχεδίου της Γενοκτονίας του Πόντου.

Στη συνέχεια αναφέρθηκε στη Συνθήκη των Σεβρών καθώς επίσης και τη Συνθήκη της Λωζάνης, την οποία αμφισβητεί ο πρόεδρος της Τουρκίας Ταγίπ Ερντογάν και θέλει να την αναθεωρήσει.

Αναφερόμενος στη Μικρασιαστική Καταστροφή επεσήμανε ότι αποτελεί τη δεύτερη μεγαλύτερη τραγωδία που υπέστη το έθνος μετά την Άλωση της Κωνσταντινούπολης.

Ο ομιλητής αναφέρθηκε στην ιδέα της Μεγάλης Ιδέας και στο ρόλο του εθνάρχη Ελευθερίου Βενιζέλου, καθώς επίσης και στην Συμφωνία των Πρεσπών.

Εκτενή αναφορά έκανε και στον αγώνα της ομογένειας για την αναγνώριση της Γενοκτονίας και στον αγώνα της ομογένειας με επικεφαλής την Παμποντιακή Ομοσπονδία Αμερικής και Καναδά.

Αμέσως μετά ο Δρ. Ιωάννης Νάθενας παρουσίασε στους εκπαιδευτικούς τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας Σουμελά που ως γνωστόν είναι πιστό αντίγραφο της εικόνας του Ευαγγελιστή Λουκά και αποθησαυρίζεται στο Ιερό Ίδρυμα Παναγία Σουμελά Ποντίων Αμερικής και Καναδά.

Ο Δρ. Νάθενας αναφέρθηκε στους αγώνες της ομογένειας για την ελληνικότητα της Μακεδονίας και εστίασε την προσοχή του στις συνθήκες υπό τις οποίες ιδρύθηκε το Εθνικό Συμβούλιο και στο ρόλο του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής Ιακώβου.

Αναφερόμενος στις εκδηλώσεις για την 100ή επέτειο της Γενοκτονίας τόνισε ότι πρέπει να αποτελέσουν την αφετηρία για να σταματήσει ο εθνικός διχασμός.

Αμέσως μετά ακολούθησαν οι εισηγήσεις του Αλέξανδρου Κολόμβου με θέμα «Μαθαίνω Ιστορία και Ελληνικά κατασκευάζοντας αρχαίο χειρόγραφο», της Μερόπης Κυριάκου «Η Διάπλωση της πολιτισμικής ταυτότητας μέσα από τις σχολικές γιορτές» και του Δρα Κλεομένη Παρασκευά «Παρουσίαση βιβλίων βοηθητικών για τον Πλάτωνα και Αριστοτέλη».

Η δεύτερη ενότητα του συμποσίου ήταν αφιερωμένη στα νέα προγράμματα για τους μαθητές και δασκάλους των ελληνικών σχολείων και περιλάμβανε τις εισηγήσεις των Αγγελικής Αγκά και Φρειδερίκης Σαγιάννη με θέμα «Διαγωνισμός στην ορθογραφία ελληνικών λέξεων για μαθητές της 6ης, 7ης και 8ης τάξης», της Μαρίας Ντίνη με θέμα «Η εργασία των μαθητών στο σπίτι μέσω του προγράμματος της σύγχρονης τεχνολογίας: Google Classroom», του Δρα Γεωργίου Τσιούλια με θέμα «Διαγωνισμός στην ορθογραφία ελληνικών λέξεων για μαθητές της 6ης, 7ης και 8ης τάξης», καθώς επίσης και της Μαρίας Σάρδη με θέμα «Ελληνομάθεια και τα βιβλία «Κλικ».

Ο πρόεδρος της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Αμερικής και Καναδά Δημήτρης Μολοχίδης εξέφρασε την ευγνωμοσύνη για την απόφαση των οργανωτικών φορέων να αφιερώσουν το Συμπόσιο στην 100ή επέτειο της Γενοκτονίας του Πόντου και εστίασε την προσοχή του στο πρόγραμμα των εκδηλώσεων μνήμης που θα διοργανωθούν σε όλη την επικράτεια μέχρι και το τέλος του 2019.

(Kindly provided by the President of the Greek Teachers Association "Prometheus", Prof. Demosthenes Triantafylou)

Εθισμός στα παιχνίδια και στα social media

Δρ. ΙΛΙΑ ΘΕΟΤΟΚΑ
ΚΛΙΝΙΚΗ ΨΥΧΟΛΟΓΟΣ-ΨΥΧΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ
ΑΙΓΙΝΗΤΕΙΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ - Πρόεδρος της Δράσης για την Ψυχική Υγεία
iliatheotoka@yahoo.gr

Τα ηλεκτρονικά παιχνίδια και τα social media, όπως facebook, instagram, έχουν επηρεάσει τον τρόπο που επικοινωνούμε και αλληλεπιδρούμε και μπορεί να προκαλέσουν και ψυχολογικά προβλήματα, όπως κατάθλιψη, χαμηλή αυτοεκτίμηση, ειδικά στα παιδιά και στους εφήβους.

Το facebook έχει αυξήσει την συνδεσιμότητα μεταξύ των ατόμων. **Από την άλλη, αποτελεί ένα δίκτυο με πολλές, αλλά αδύναμες σχέσεις**, που δεν μπορούν να λειτουργήσουν υποστηρικτικά στη ζωή των ανθρώπων.

Σε κάποιες περιπτώσεις, **μπορεί να προκαλέσει φθόνο για τις ζωές των άλλων, (θεωρούμε ότι οι άλλοι είναι πιο ευτυχημένοι και περνάνε καλύτερα)** υποτίμηση της εικόνας του σώματος, κακό ύπνο, μειωμένη επίδοση στο σχολείο. Αν έχει χαμηλή αυτοεκτίμηση, συγκρίνοντας τους φίλους σου με τους φίλους άλλων ατόμων, αμέσως νιώθεις μειονεκτικά και το γεγονός αυτό μπορεί να αποτελέσει προδιαθεσικό παράγοντα για κατάθλιψη.

Εξάλλου, οι πολλές ώρες στα παιχνίδια και στα social media μειώνουν την επικοινωνία με την οικογένεια, τον κοινωνικό κύκλο του χρήστη. Η μείωση αυτή συχνά οδηγεί σε συναισθήματα μοναξιάς και αποξένωσης και ειδικά στα παιδιά μπορεί να επηρεάσει

την κοινωνική τους ανάπτυξη.

Πώς να διαχειριστούμε όλα αυτά; Μοιραστείτε ποιοτικό χρόνο με τους φίλους και την οικογένεια χωρίς την παρουσία κινητού. Μπορείτε να επικοινωνείτε με τους φίλους σας, μέσω των social media, αλλά σκεφτείτε να τους πάρετε τηλέφωνο και να τους συναντήσετε από κοντά.

Η Ελληνίδα γιαγιά στην σύγχρονη ελληνική οικογένεια

Ποιος είναι ο ρόλος της γιαγιάς σήμερα; Στην Ελλάδα της οικονομικής κρίσης, όπου οι απαιτήσεις της οικογένειας είναι πολλές και οι ρόλοι σύνθετοι και ταυτόχρονοι;

Φαίνεται ότι οι ρόλοι της γιαγιάς, όπως και του παππού, παραμένουν σημαντικοί στην σημερινή ελληνική οικογένεια, βοηθώντας την να αντεπεξέλθει τις πιέσεις. Πολλές φορές όμως αυτό μπορεί να έχει κόστος για τις γιαγιάδες και τους παππούδες και σε κάποιες περιπτώσεις συνδέεται και με συγκρούσεις και διαξιφισμούς.

Για το σκοπό αυτό, μελετήθηκε στην Σχολή Ψυχολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών (Παγοροπούλου Α., Θεοτοκά Ι. κ.α.) ο ρόλος της γιαγιάς στη σύγχρονη ελληνική οικογένεια.

Η μελέτη εκτίμησε τους 5 τύπους εμπλοκής της Ελληνίδας γιαγιάς με τη νέα οικογένεια: Του γιου και της νύφης, της κόρης και του γαμπρού της.

Οι πέντε τρόποι εμπλοκής είναι: 1. Υποκαθιστά την νέα μητέρα (surrogate mother) 2. Εμπλέκεται στενά και καθημερινά (involved) 3. Εμπλέκεται περιστασιακά, αντλώντας χαρά από την συνύπαρξη με τις νεότερες γενιές (fun seekers) 4. Κρατά τυπική στάση και εμπλέκεται σε γιορτές, επετείους, οικογενειακά τραπέζια (formal) 5. Κρατά αποστασιοποιημένη στάση (distant), εξαιτίας ποικίλων λόγων (υγείας, δυσκινησίας, προστριβών, διαμαχών).

Προσπαθήσαμε μα δούμε τα εξής θέματα: Ζητήματα

οικονομικής φύσεως, προετοιμασία καθημερινού φαγητού, θέματα νοικοκυριού, ανατροφής εγγονών, ποιότητα της συναισθηματικής εμπλοκής, διαπαιδαγώγηση της νέας γενιάς απασχόληση στον ελεύθερο χρόνο- ψυχαγωγία, δυναμική των διαγενεακών σχέσεων, λειτουργική επάρκεια της μεγάλης μητέρας (κατάσταση υγείας, κινητικότητα, σφρίγος, νοητική κατάσταση).

Παράλληλα, οι συμμετέχοντες ρωτήθηκαν στα εξής: 1. Σε κάθε ανθρώπινη σχέση προκύπτουν διαφωνίες, απογοήτευση και ματαιώσεις, σε ποιους τομείς αξιολογείτε ότι αναφέρονται οι περισσότερες τριβές και πως θα μπορούσαν να αποφευχθούν; 2. Αν μπορούσατε να διερευνήσετε με διαφορετικό τρόπο την συναλλαγή με το γιο και τη νύφη σας/κόρη και γαμπρό, τι θα αλλάζατε, ώστε να αναβαθμιστεί η σχέση τους μαζί σας;

Τα ευρήματα της έρευνας έδειξαν:

- Η εργασιακή κατάσταση της νέας μητέρας είναι η κυρία μεταβλητή που καθορίζει τον τρόπο εμπλοκής της μεγάλης μητέρας με τη νέα οικογένεια.

- Η οικογενειακή κατάσταση της μεγάλης μητέρας επηρεάζει την εμπλοκή με την νέα οικογένεια, ειδικά, αν ζει με το σύζυγό της, που ασθενεί και επωμίζεται και το ρόλο του οικογενειακού φροντιστή (primary caregiver).

- Η μεγάλη μητέρα εμπλέκεται κατά κανόνα πιο στενά

με την οικογένεια της κόρης και του γαμπρού, επιλέγοντας μεταξύ των τύπων εμπλοκής: υποκατάστατο, εμπλεκόμενη, αναζητά τη χαρά.

- Οι τριβές και προστριβές μεταξύ των τριών γενεών οδηγούν κατά κανόνα στην επιλογή των τύπων εμπλοκής: τυπική, αποστασιοποιημένη.

- Υπό την επίδραση της οικονομικής κρίσης στην Ελλάδα, η νέα μητέρα έχει υποχρεωθεί να αναλάβει εργασιακά καθήκοντα υπό δυσμενείς όρους, προκειμένου να συνεισφέρει στο οικογενειακό εισόδημα. Η απουσία της από το σπίτι και την φροντίδα των παιδιών υποχρεώνει την μεγάλη μητέρα να αναλάβει να αναπληρώσει τα κενά.

- Η προθυμία με την οποία η Ελληνίδα γιαγιά εμπλέκεται στην νέα οικογένεια είναι πιθανό να την οδηγήσει σε εξουθένωση (burn out) και συναισθηματική δυσφορία.

Καταλήγοντας, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η αναζήτηση νέων λεπτών ισορροπιών, ειδικά μετά τη γέννηση κάθε παιδιού, είναι επιβεβλημένη. Τα ηλικιωμένα μέλη της οικογένειας αξίζουν να περιβάλλονται με διακριτικότητα και στοργή. Ο πλέον ισορροπημένος τύπος εμπλοκής είναι όταν οι γιαγιάδες εμπλέκονται στην οικογένεια περισσότερο για να χαρούν και να συμμετέχουν σε ευχάριστα γεγονότα, έτσι ώστε οι 3 γενεές να συνυπάρχουν ειρηνικά.

Ερευνητές του ΑΠΘ έφτιαξαν συσκευή που προειδοποιεί για πιθανό έμφραγμα

Θα κυκλοφορήσει σε περίπου μία διετία.

Έναν καινοτόμο βιοαισθητήρα που θα προειδοποιεί για πιθανό έμφραγμα σχεδίασαν και κατασκεύασαν ερευνητές του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ).

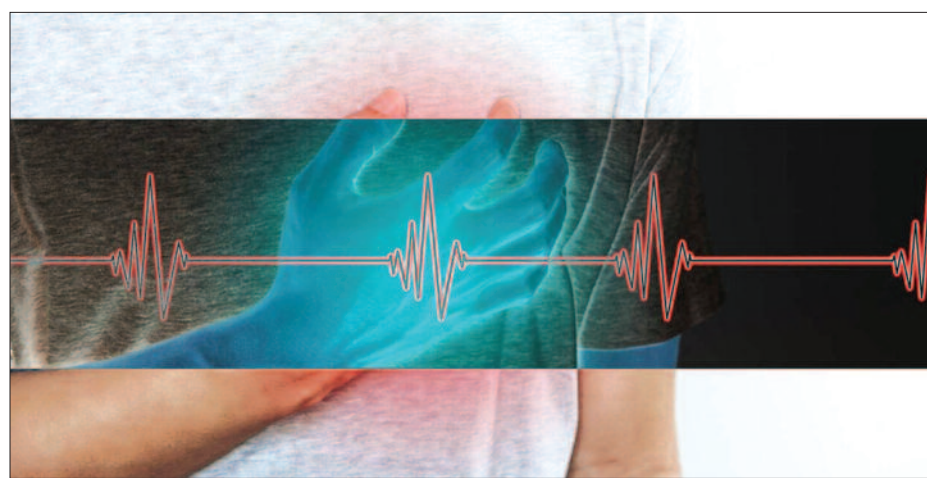
Ένας καινοτόμος εκτυπώσιμος βιοαισθητήρας, ο οποίος με τη χρήση μιας σταγόνας αίματος μπορεί να προειδοποιήσει για πιθανό έμφραγμα έως και δύο ώρες πριν από την εκδήλωσή του, αναμένεται να κυκλοφορήσει στην αγορά σε περίπου μία διετία.

Τον βιοαισθητήρα σχεδίασαν και κατασκεύασαν ερευνητές από το Εργαστήριο Νανοτεχνολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ) σε συνεργασία με την εταιρεία Νανοηλεκτρονικής BLNanobiomed και την εταιρεία οργανικών ηλεκτρονικών Organic Electronic Technologies.

Ο βιοαισθητήρας αυτός, ο οποίος τοποθετείται σε μία φορητή συσκευή (wearable) που μοιάζει με ρολόι, παρουσιάστηκε πρόσφατα στο 1ο Συνέδριο Οργανικών και Εκτυπωμένων Ηλεκτρονικών στη Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική, που πραγματοποιήθηκε στο Ντουμπάι των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, από τη διευθύνουσα σύμβουλο της BLNanobiomed, εξειδικευμένη σε θέματα νανοϊατρικής, καρδιολόγο, Βαρβάρα Καραγκιοζάκη.

Οι εκτυπώσιμοι βιοαισθητήρες, που είναι μιας χρήσεως, αναμένεται να κυκλοφορήσουν στην αγορά σε μία διετία, αφού ολοκληρωθούν κλινικές μελέτες σε ανθρώπους, οι οποίοι έπαθαν ή δεν έπαθαν έμφραγμα, αναφέρει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ η κ. Καραγκιοζάκη.

«Η έγκαιρη και ακριβής διάγνωση της νόσου είναι πολύ σημαντική και ουσιώδης για την επιβίωση του ασθενούς. Τα τελευταία χρόνια έχει αυξηθεί σημαντικά η ζήτηση για συσκευές μίας χρήσης, που είναι απλές και εύχρηστες με γρήγορο χρόνο απόκρισης. Με αυτό το σκεπτικό ξεκινήσαμε τον σχεδιασμό και τη δημιουργία αυτών των βιοαισθητήρων πριν από δύο χρόνια. Ήδη ολοκληρώθηκε η δημιουργία τους και μπορούμε πλέον να τους εκτυπώσουμε. Απομένει να γίνουν οι κλινικές μελέτες για να μπορέσουν να κυκλοφορήσουν στην αγορά. Ο σχεδιασμός και η μαζική παραγωγή τέτοιων βιοαισθητήρων και η ικανότητά τους να παράγουν τεράστιο όγκο δεδομένων για τη θεραπευτική προσφέρουν δυνατότητες λήψης αποφάσεων σε πραγματικό χρόνο, που μπορούν να οδηγήσουν σε προϊόντα προστιθέμενης αξίας στον τομέα της υγείας», σημειώνει η κ. Καραγκιοζάκη.

Πώς λειτουργούν οι βιοαισθητήρες

«Κάποιος που βρίσκεται σε μια απομακρυσμένη περιοχή, αλλά ακόμη και στο σπίτι του, μόλις νιώσει αδιαθεσία ή πόνο μπορεί να τοποθετήσει μια σταγόνα αίμα στον βιοαισθητήρα, που μοιάζει με τις ταινίες που μετράμε το σάκχαρο και ύστερα να τον βάλει στην υποδοχή που έχει η φορητή συσκευή/ρολόι. Στη συνέχεια, μέσω της συσκευής αυτής, τα δεδομένα αποστέλλονται στο πλησιέστερο νοσοκομείο ή ασθενοφόρο που έχει τον απαραίτητο εξοπλισμό, δηλαδή ένα κομπιούτερ ή ένα ipad που διαθέτει ένα πρόγραμμα, με το οποίο γίνεται άμεσα εκτίμηση της κατάστασης του ασθενούς. Έτσι, ο ασθενής κερδίζει χρόνο, που είναι κυριολεκτικά ζωτικής σημασίας», εξηγεί η κ. Καραγκιοζάκη.

Σύμφωνα με την ίδια, ο βιοαισθητήρας μπορεί να παραχθεί μαζικά και φθηνά από τον βιοεκτυπωτή που βρίσκεται ήδη εγκατεστημένος στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, στο Εργαστήριο Νανοτεχνολογίας.

(Reprinted from: <https://www.pronews.gr> 10 February 2019)

Σεβασμός Απέναντι στον Ψυχικά Ασθενή

Μαρία Φράγκου, Σύμβουλος Ψυχικής Υγείας - Ψυχοθεραπεύτρια

Η λέξη τρελός, παρόλη την αχανή εξάπλωση της και συχνή της χρήση, είναι μια λέξη προβληματική, κατά τον Αύγουστο Κορτώ, συγγραφέα του βιβλίου «Μικρό Χρονικό Τρέλας».

Αν δεν χρησιμοποιείται μεταφορικά ως εμφιατικός τύπος του «αρέσκομαι» (π.χ. τρελαίνομαι για κοιτομπέικον) ή ως περιγραφή ενός ανθρώπου ανεξάρτητου με άναρχο, ζωηρό πνεύμα («Μ' αρέσει η τρέλα αυτού του παιδιού, αλλά κάποιος πρέπει να του πάρει δώρο ένα αποσμητικό»), είναι ένας όρος αντιεπιστημονικός και προσβλητικός, κι ορθώς αποτελεί ανάθεμα για την ιατρική κοινότητα. Αρκεί να σκεφτούμε πόσο συχνά ακούγεται στην Ελλάδα τη φράση : «Ε, όχι να πάει σε ψυχίατρο. Δεν είναι τρελή η γυναίκα». (Λες και οι ασθενείς των ψυχιάτρων είναι καρικατούρες βγαλμένες από μεσαιωνικά φρενοκομεία με ζουρλομανδύακι αλυσίδα στο πόδι). Η ουσία είναι πως όταν η λέξη τρέλα χρησιμοποιείται ως συνώνυμο της ψυχικής νόσου, υποβαθμίζει και δαιμονοποιεί τόσο τη νόσο, όσο και τον πάσχοντα, επισημαίνει ο συγγραφέας, ενώ συνεχίζει μιλώντας για τη σημασία της «νορμοθυμίας», δηλαδή της ψυχιατρικής γαλήνης, την οποία μπορεί να κερδίσει κάποιος μέσω της ψυχανάλυσης.

Επιπρόσθετα, ο Αύγουστος Κορτώ γράφει: «Γι αυτό και εξακολουθώ να βρίσκω τόσο εύστοχο το μεταφορικό σχήμα του παγόβουνου που χρησιμοποίησε ο Φρόνυτ για να μιλήσει για τη δομή της ανθρώπινης προσωπικότητας. Κανείς πραγματικά δεν ξέρει για τι είναι ικανός».

Εξίσου αξιοπρόσεκτο για μένα είναι και το σημείο όπου ο Αύγουστος Κορτώ μιλάει για τα συναισθήματα που δοκιμάζει ένας ψυχασθενής μετά το πέρας της κρίσης. Χαρακτηριστικά εξηγεί: «Όμως χειρότερο κι από την συντριβή της εξαπάτησης απ' τον ίδιο μου τον εαυτό ήταν το συναίσθημα της ενοχής που με κατέτρωγε - αυτής της τόσο κοινής ενοχής που βαραίνει τους ψυχικά ασθενείς σε περιόδους αναλαμπής και που είναι πιο απάνθρωπη και πιο παράλογη κι απ' τη βαρύτατη ψύχωση. Η σκέψη πως είχα κάνει κάποια ασυνχώρητη, ντροπιαστική ζημιά, για την οποία θα έπρεπε να εξιλεώνομαι πιθανώς και για το υπόλοιπο της ζωής μου. Διόλου δεν με παρηγορούσε η γνώση πως δεν ήμουν εγώ υπεύθυνος για το επεισόδιο όσο κι αν είχα τυραννήσει τους οικείους μου ακόμα κι αν χίλιοι άνθρωποι εκείνη τη στιγμή με διαβεβαίωναν ρητώς και γραπτώς ότι δεν είχα κάνει κάποιο σφάλμα, πως ήμουν το ίδιο αμέτοχος στην πρόκληση και την κορύφωση της ψυχωσικής έξαρσης όσο κι ένας άνθρωπος που εκδηλώνει σκλήρυνση κατά πλάκας, εγώ θα εξακολουθούσα να νιώθω πως το φταίξιμο ήταν δικό μου κι ότι αν είχα χειριστεί διαφορετικά την όλη κατάσταση - όσο κι αν ήξερα πως αυτό ήταν αδύνατο με το μυαλό μου κομματιασμένο - θα είχα γλιτώσει τους ανθρώπους της καρδιάς μου απ' τη φριχτότερη ψυχική οδύνη που είχα βιώσει ποτέ».

Ο Αύγουστος Κορτώ προσθέτει: «Η σπαρακτική κραυγή της αυτομομφής επρόκειτο να επιμείνει έστω και σε συνθήκες επώασης για ένα διάστημα, και να αποτελέσει το χειρότερο απ' τα συμπτώματα της κατάθλιψης που θα με γράπωνε σαν μέγκεν» [...]. Και μαζί της ένα πυκνό αδιαπέραστο αίσθημα αβεβαιότητας σαν να στεκόμουν μετέωρος στο κατώφλι ενός κόσμου και μιας ζωής που δεν ήξερα αν εξακολουθούσαν να είναι διαθέσιμα».

Ο Κορτώ εδώ συμπληρώνει: «Γιατί όταν το μυαλό σου, παραπατώντας στα τυφλά μες στο σκοτάδι της τρέλας, έχει όχι απλώς τραυματιστεί αλλά γίνεται σπαράλια, πώς μπορείς να το ανασυνθέσεις επαναφέροντάς το στην πρωτότερη ακεραιότητά του; Πάντοτε πίστευα [...] πως το ψυχιατρείο είναι ένας δρόμος χωρίς επιστροφή. Κι αν είχα δίκιο; Κι αν δεν μπορούσα ποτέ να επιστρέψω;» αναρωτιέται ο συγγραφέας.

Επίσης πολύ στοχευμένα ο συγγραφέας παρατηρεί: «Όσο για τη δική μου αρρώστια, δεν ξέρω - δεν θα μπορώ ποτέ να ξέρω- αν έχω ξεμπερδέψει μαζί της. Ίσως να χρειάζομαι φάρμακα, έστω και χαμηλής δοσολογίας, για πολλά χρόνια ακόμα ή ενδεχομένως και για πάντα. Και δεν με πειράζει καθόλου: ο εκ γενετής διαβητικός χρειάζεται την ινσουλίνη του, ο ασθματικός το βρογχοδιασταλτικό του κι εγώ χρειάζομαι τα χάπια μου. Κανείς δεν φταίει για την αρρώστια του και κανείς δεν επιλέγει την ταλαιπωρία της. Σε ό,τι αφορά στο ψυχωσικό επεισόδιο μπορεί κι αυτό να υπήρξε ένα μεμονωμένο περιστατικό που προκλήθηκε από συγκεκριμένες δυσμενείς συνθήκες και είχε ως αίτια τραύματα τα οποία έχω ξεπεράσει πλέον. Μπορεί μη μου ξανασυμβεί ποτέ κάτι αντίστοιχο, έστω κι αν για

λόγους ασφαλείας, αυτό καθιστά αναγκαίο τη λήψη ενός νευροληπτικού κάθε βράδυ.

Αλλά μπορώ να πω με σιγουριά ότι αποκλείεται να μου ξανασυμβεί; Όχι, ούτε εγώ ούτε κανένας γιατρός θα μπορούσε ποτέ να το εγγυηθεί. Η υγεία τόσο η σωματική όσο και η ψυχική είναι το πιο πολύτιμο αγαθό γι αυτόν ακριβώς τον λόγο: στο όσο κι αν την προσέχεις, τίποτα και κανείς δεν σου εγγυάται πως είναι μόνιμη».

«Έχει πάψει όμως να με απασχολεί εδώ και χρόνια αυτό το ενδεχόμενο. Αν συμβεί, συνέβη. Έχω περάσει τη δοκιμασία [...] που τόσο γύρω μας, άρρωστοι και μη, τρέμουν όσο τίποτα στον κόσμο - να μην τρελαθώ, να μην καταλήξουν σε τρελάδικο - κι όχι μόνο επιβίωσα, αλλά με μόχθο δικό μου και των ανθρώπων που μ' αγαπούν, κατάφερα να γίνω καλά. Και δεν σκοπεύω να περάσω ούτε μια ώρα απ' τη ζωή μου κυνηγημένος απ' τον φόβο».

«Κι εύχομαι», λέει ο συγγραφέας «σε κάθε άνθρωπο που έχει βρεθεί κυνηγημένος απ' τον όποιο φόβο είτε της αρρώστιας, είτε όχι, να γελάει μια μέρα με την ανάμνησή του όπως γελάμε με τους φόβους που όταν ήμασταν παιδιά μας έκλεβαν τον ύπνο».

Κλείνοντας, νιώθω βαθιά την ανάγκη να εκφράσω τον θαυμασμό μου για τον Αύγουστο Κορτώ, καθώς είναι κατά την άποψή μου ο μόνος συγγραφέας, απ' όσο γνωρίζω, ο οποίος καταφέρνει με την βαθυστόχαστη ακρίβεια των λόγων του, τα ειλικρινή συναισθήματα της καρδιάς του και την αυθεντικότητά του να απεικονίσει με απaráμιλλο ρεαλισμό αλλά και με εξαιρετική ευαισθησία την πραγματικότητα των ψυχασθενών. Ο συγγραφέας μάς φέρνει σε επαφή με έναν κόσμο που όλοι φοβούνται, όλοι λυπούνται, όλοι ειρωνεύονται και όλοι περιγελούν. Ο ψυχικά ασθενής είναι Άνθρωπος, και δίνει τον αγώνα του για να αντέξει, να σταθεί στα πόδια του, να ισορροπήσει. Αν δεν έχεις περάσει, μια τέτοια δοκιμασία, δεν θα την καταλάβεις και ποτέ. Για σένα, είναι απλά μια κατάντια που δεν σε αφορά. Μόνο λύπη σου φέρνει και οίκτο ή αλλιώς κορόιδεμα. Αν θέλεις, ωστόσο κάτι να προσφέρεις, τότε δείξε τουλάχιστον τον πρόποντα σεβασμό. Έναν σεβασμό πηγαίο, γνήσιο και ουσιαστικό. Ειλικρινή, όχι επίπλαστο, όχι «δήθεν». Όχι προσποιητό. Σεβασμό ζητούν αυτοί οι άνθρωποι. Σεβασμό. Πάνω απ' όλα ...

Υ.Γ. Όλες οι πληροφορίες στο παραπάνω κείμενο έχουν αντληθεί εξ' ολοκλήρου από το βιβλίο του Αυγούστου Κορτώ με τίτλο: «Μικρό Χρονικό Τρέλας», Οκτώβριος 2016, Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα.

ΕΝΑ ΦΤΕΡΟ ΑΠ' ΤΟ ΙΡΑΚ

Άγιε Βασίλη μου χρυσέ, με τα πολλά τα δώρα,
ξέρω ότι ξεκίνησες και φέτος για ναρθείς.
Σου γράφω εγώ η Αισέ απ' του Ιράκ τη χώρα,
να μη περάσεις από δω, γιατί θα φοβηθείς.

Τρόμος παντού και κλάματα και δάκρυα και λυγμοί
και φόβος απ' το θάνατο να τρώει την ψυχή σου.
Γύρω σου μόνο κλάματα και πείνα και οδυρμοί
κι εσύ μεσ' τα χαλάσματα να λες την προσευχή σου.

Είμαι κορίτσι εφτά χρονών και μένω στη Βασσόρα
θυμάσαι πέρσι; μου 'φερεις μια κούκλα φασουλής!!
κι ένα τόπι γιορτινό στην αδελφή μου Γκιόρα
και του μικρού μας του Αχμέτ, του Γκούφη τη στολή.

Γράφω το γράμμα βιαστικά θέλω να σε προλάβω,
για να σου πω πως φύγαμε, να πάμε σ' άλλη γη...
Μόνο που είμαι μόνη μου σαν το φτωχό το σκλάβο

που του φορτώσαν στην καρδιά,
μια αβάσταχτη πληγή...

Τα δυο μου αδέρφια βρίσκονται
στης θάλασσας τα βάθη,
εκεί που ούτε βάσανα, ούτε καημοί χωρούν
και οι γονείς μου χάθηκαν από ανθρώπων λάθη
που μόνο πόνους, δάκρυα και αίμα πολύ σκορπούν.

Ξέμεινα πια μονάχη μου χωρίς χαρά κι ελπίδα,
και στην ΕΛΛΑΔΑ βρήκα φως κι αγάλη μητρική.
Μην άραγε θα ειν' αυτή η νέα μου πατρίδα;
ή σα φτερό στον άνεμο θα τρέχω εδώ κι εκεί;
Κατάλαβες παππούλη μου τι δώρο θέλω τώρα;
ΑΧ!! νάτανε να γύριζα στο σπίτι μου ξανά...

Ν' αντίκριζαν τα μάτια μου την όμορφη Βασσόρα
και του Ιράκ τ' ατέλειωτα κι ολόσπαρτα βουνά...

ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ - ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ

Την Δευτέρα 18 Φεβρουάριου 2019, όπως ήδη γνωρίζετε, πραγματοποιήσαμε στην Λ.Α.Ε.Δ. την κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας μας καθώς και την τακτική ετήσια Γενική μας Συνέλευση του Σωματείου μας «ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΚΑΪΤΕΙΟΥ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΥ».

Κατ' αυτήν έγινε ο απολογισμός του απερχομένου Διοικητικού Συμβουλίου και οι αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου Δ.Σ.

Το νέο 11μελές ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ συγκροτήθηκε ήδη σε σώμα και απαρτίζεται από τα παρακάτω μέλη:

1. Σκαρβέλη Νίκη: Πρόεδρος
 2. Φιστέ Μαρκέλλα: Α' Αντιπρόεδρος.
 3. Θεοδωράκη Πόλυ: Β' Αντιπρόεδρος
 4. Ναλπάντης Ευάγγελος: Γεν. Γραμματέας
 5. Μπατζόγλου Ευαγγελία: Ταμίας
 6. Παπαϊωάννου Εύη: Υπεύθυνη Δημοσίων Σχέσεων
 7. Τσίμπλη Εύη: Μέλος
 8. Νικολαΐδου Μαρίζα: Μέλος
 9. Φραγκοπούλου Αναστασία: Βοηθός Γραμματέα
 10. Θεοτοκά Ίλια: Μέλος
 11. Μεσολογγίτης Κωνσταντίνος: Μέλος
- Ζαννίκου Δήμητρα, υπεύθυνη αντιπρόσωπος του Σωματείου στη Χίο
ΕΞΕΛΕΓΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μαυριδόγλου Νικόλαος, Σκαρβέλης Γεώργιος, Κολιού Δέσποινα

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΚΑΡΒΕΛΗ ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ

Ο Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΝΑΛΠΑΝΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ

Στις αρχαιρεσίες και την κοπή της πίτας.
Η πρόεδρος κα Νίκη Σκαρβέλη
ενώ κάνει τον απολογισμό

Από τις αρχαιρεσίες στου ΣΦΔ.
Η ταμίας του Δ.Σ. ενώ κάνει
τον οικονομικό απολογισμό

Από τις αρχαιρεσίες μας και την κοπή της πίτας

Στην κοπή της βασιλόπιτας και
τις αρχαιρεσίες μας.
Ο πρόεδρος του Δρομοκαΐτειου
ιδρύματος κος Ισίδωρος Πρώιος

Από την έξοδο των ασθενών ενώ χορεύουν

Από τις αρχαιρεσίες μας και την κοπή της βασιλόπιτας, διακρίνεται
ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. Δρομοκαΐτειου κ.Αντώνιος Χλωρός με τη σύζυγό του

Άλλη καλεσμένη μας χορεύοντας

Η αντιπρόεδρος κα Μαρκέλα Φιστέ
και ο κος Μεσολογγίτης ενώ
συνοδεύουν τους ασθενείς μας
σε μεσημεριανό γεύμα

Ασθενείς και συνοδοί τους σε μεσημεριανό γλέντι

Φαγοπότι και διασκέδαση στους αγαπητούς φιλοξενούμενους μας

Συντακτική Επιτροπή: Α. Σκαρβέλη Διευθύντρια (Πρόεδρος Δ.Σ.), Μ. Θεοδωράκη, Ε. Τσίμπλη, Α. Φραγκοπούλου και αναπληρωματική Μ. Φιστέ
Υπεύθυνη Οικονομικών: Ε. Μπαρτζόγλου - Καλλιτεχνική Επιμέλεια: Ανδρ. Σκαρβέλη
Επιμέλεια - Παραγωγή - Εκτύπωση: STILVOPRESS Graphic Arts

* ΤΑ ΕΝΥΠΟΓΡΑΦΑ ΑΡΘΡΑ ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ ΑΠΟΦΕΙΣ